

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

I Politiken den 6. juli 2004 sagde finansministeren bl.a., at en lønmodtager, der i dag tjener 300.000 kr., vil tjene 600.000 kr. i 2050. Så kan han betale 60 pct. i skat mod 50 pct. i dag og stadig have langt flere penge til sig selv.

Jeg kunne godt tænke mig at vide med hensyn til den udtalelse, som der jo er en vis form for logik i, om det stadig væk er finansministerens opfattelse, at der med den velstandsstigning er plads til, at også de offentlige kasser, den offentlige velfærd, kan få glæde af den velstandsstigning, ved at lønmodtagere og alle mulige andre får råd til at betale lidt mere i skat, end de gør i dag.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen det gælder da stadig, for hvor står det henne? Ja, det står i Velfærdskommissionens første publikation, der hedder »Fremtidens velfærd kommer ikke af sig selv«, der kom i maj sidste år.

Der er en tendens til, at medmindre der er trykt »fortroligt« på en publikation eller den er klausuleret, så læses den ikke. Det er dog utroligt, for i den publikation er der tabelværk, der viser, hvad rådighedsbeløbet for en almindelig LO-lønmodtagerfamilie er efter skat i 2004 og 2040; dér står tallene.

Jeg har altid undret mig over, at man fører en debat, der er lidt afskåret fra virkeligheden, at man siger, at den velfærd eller den velstand, vi kender i dag, kan vi ikke have i fremtiden, når alt det, der er lagt frem, viser, at det kan vi.

Udfordringen er at undgå skattestigning. Vi ønsker ikke, at de skatter, vi har i dag, skal stige; de er høje nok i forvejen. Det er udfordringen: Hvordan sikrer vi den stigende velfærd, den stigende velstand, uden skattestigning?

Det, der spørges til, er det, som Velfærdskommissionen selv har belyst meget nøje i deres eget tabelværk, men det undrer mig, at det skal være en nyhed nu, når det har stået i publikationen siden maj 2004. Det er jo tilladt at læse publikationerne, når de kommer.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg er glad for, at finansministeren også kan læse. Men det, jeg beder om, er ikke et referat af, hvad Velfærdskommissionen skriver, det er en politisk stillingtagen – en politisk stillingtagen, som bl.a. kommer til udtryk i det citat, jeg refererede til før.

Jeg vil godt gentage, hvad det er, finansministeren er citeret for at sige, nemlig at i forlængelse af de her beregninger kan han – altså lønmodtageren – betale 60 pct. i skat mod 50 pct. i dag. Og der er det, jeg siger, at den udtalelse egentlig er meget logisk, men det er jo en politisk stillingtagen.

Er det sådan, at finansministeren står ved, at den velstandsstigning også skal komme den offentlige velfærd til gode, ved hjælp af at vi, i takt med at vi bliver rigere og rigere, også kommer til at betale lidt mere i skat? Det var det, jeg spurgte om i første omgang, men som finansministeren ikke svarede på, så nu spørger jeg igen: Er det stadig væk finansministerens holdning, at vi har råd til, fordi vi bliver rigere og rigere, også at betale lidt mere i skat, sådan at der er råd til den offentlige velfærd?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det, jeg refererede dengang, og det, som jeg refererer nu, er simpelt hen Velfærdskommissionens egne beregninger. Det er dem, der viser, hvad der skal til i skattestigning for at magte den udfordring, at der er en ændring i demografien op til 2040. Under alle omstændigheder er der også med en skattestigning tale om, at den reelle købekraft, man har som borger, er cirka dobbelt så stor som i dag.

KL 13.55

Det, vi har sagt, er, at vi ikke ønsker skattestigning. Det er udfordringen, altså at undgå en skattestigning. Og hvordan? Ved at vi er længere i arbejde. For det er jo logisk, at når udfordringen kommer, i form af at vi lever længere, at vi er raskere længere, så må vi også matche den udfordring med, at så er vi også længere på arbejdsmarkedet. Så udfordringen er, at det, at vi lever længere, finansieres ved, at vi også er længere på arbejdsmarkedet. Det er jo det, vi har sagt, og det synes jeg er positivt.

Så er der alle de elementer, der gør, at man spørger: Jamen hvordan kan man være længere i arbejde? Det har noget at gøre med, hvornår man kommer ind på arbejdsmarkedet, og hvornår man går ud af arbejdsmarkedet. Det er jo alt sammen en positiv udfordring.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det, som finansministeren ikke svarer på, er, hvordan vi i fremtiden skal kunne bruge den velstandsstigning til at fastholde og udbygge den offentlige velfærd. For det kommer til at kræve, at det også er de offentlige kasser – ikke